

Bayer Zsolt: Szobrok 1.

2014 január 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A most felállítandó Szabadság téri emlékm? miatt botrányt kavart a baloldali ellenzék és a Mazsihisz. S ahogy lenni szokott, mindjárt bele is élték magukat az orákulum szerepébe.

Hiszen ?k tévedhetetlenek, véleményük az egyedüli elfogadható vélemény.

Teszik ezt annak biztos és megnyugtató tudatában, hogy immáron 69 éve írják a hazug történelmet.

Hatvankilenc évvel ezel?tt láttak neki meghamisítani a tényeket, és saját beteg és torz ideológiájuknak megfelel?en „elmagyarázni” újabb és újabb felnövekv? nemzedékeknek a történelem „helyes értelmezését”. Mindehhez az alaphangot és a vezérmotívumot Rákosi elvtárs híres mondata szolgáltatta:

„Kilencmillió reakciós-fasisztával kell szocializmust építenem.” Nos, a botrányt kavarók nem voltak képesek túllépni Rákosi elvtárson. Ezt a tételt igazolja az V. kerület egyik szocialista képvisel?jének mondata a szoborvitában. Ezt mondta: „1944-ben Magyarországot nem Németország, hanem a nácik szállták meg.”

Nos, mir?l is szól a vita?

Arról, hogy ki(k) felel?sek a magyarországi zsidóság második világháborús tragédiájáért. S bár a Szabadság téri emlékm?nek mindehhez semmi köze, ez csak a mesterségesen gerjesztett botrány kiindulópontja, azért egy pillanatra álljunk meg az idézett kijelentésnél, és helyezzük el a vita értelmezési mezejében. Tehát: a holokausztért ezek szerint nem felel?s Németország és a német állam, csak a „nácik”. Ezzel szemben Magyarországon a zsidóság tragédiájáért az egyetemes magyar nemzet, a magyar állam felel?s, immáron hetedíziglen. Íme: máris megérkeztünk Rákosi kilencmillió fasisztájához, a Mazsihisz és a magyarországi baloldal interpretálásában. S innen már csak egy ugrás, hogy internacionalista német barátaink hazai elvtársaikkal karöltve az egész második világháborút a magyarok nyakába varrják.

Ehhez képest álljon itt újra néhány tény. El?ször is: a korabeli magyar állam semmivel sem viselkedett hitványabbul, mint a francia Vichy-kormány, amely már 1940 júliusában elkezdte a zsidók jogegyenl?ségének felszámolását, minden német nyomás nélkül. Majd nekilátott a külföldi zsidók összeírásához és internálótáborokba gy?jtéséhez. Az elfogott zsidókat Drancyba, Baume de Roland-ba, Pithiviers-be internálták, körülbelül negyvenezer ember zsúfolódott itt össze. A németek aztán innen válogatták a szabotázsakciókért megtorlásként agyonlövend?ket, valamint els? hullámban innen deportáltak hétezer zsidót a haláltáborokba. Mégsem hallom, hogy a franciák a sz?nyeg szélén állnának - hetedíziglen immár.

A sz?nyeg szélén mi állunk, holott Magyarország egészen az 1944-es német megszállásig a zsidók menedéke volt – tetszik ez a Mazsihisznek vagy sem. Amúgy nem számít, tetszik-e neki. Ugyanis a tények számítanak. Az számít, hogy a németek és a szovjetek által egyszerre megszállt Lengyelországból tömegesen hozzánk menekültek a lengyelek, közöttük lengyel zsidók, különösen zsidó árva gyerekek. Ezt bizonyítja egyebek mellett, hogy id?sebb Antall József menekültügyi kormánybiztos körlevelet adott ki minden magyar közigazgatási szervnek ezzel a szöveggel: „Magyarországon nincsenek lengyel zsidók, csak lengyel menekültek!” Ezt mindenki érti, aki érteni akarja - kivéve a botránykavarókat. Miképpen azt is érti mindenki, hogy bizony egyedül Magyarországon fordult el? a megszállt országok közül, hogy reguláris hader? védelmezte a deportálásra váró zsidókat. Ezt tette Koszorús Ferenc és Kudar Lajos is – többek között.

A német megszállásnak pedig rengeteg áldozata volt – a megszállás után elhurcolt zsidókon kívül is. „Az összefoglaló néven csak Gestapóként emlegetett német állambiztonsági szervek valójában több titkosszolgálatot takartak, amelyek közül a politikai rendészeti munkáért a Biztonsági Szolgálat (SD - Sicherheitsdienst) felelt Magyarországon. Ez a tevékenység az ismert hazai németellenes közéleti szerepl?k, politikusok, üzletemberek elhurcolásával és „véd??rizetbe” vételével kezd?dött rögtön a bevonulást követ? napokban. Ekkor tartóztatták le az ország biztonságáért felel?s vezet?ket, mint például Keresztes-Fischer Ferenc belügyminisztert, Ujszászy István vezér?rnagyot, az Államvédelmi Központ (ÁVK) vezet?jét, valamint Kádár Gyula ezredest, a Honvéd Vezérkar f?nöke alá tartozó hírszerz? és kémelhárító osztály (2. Vkf) parancsnokát. A rend?rség sem kerülte el a tisztogatást. Éliássy Sándor budapesti rend?rf?kapitány, Siménfalvy Sándor, a KEOKH (Külföldieket Ellen?rz? Országos Központi Hatóság) vezet?je és Sombor-Schweinitzer József, a politikai rendészeti osztály els? számú irányítója szintén az SD fogságába került. Az angolszász orientációjú kormányzati elitet az a politikusi garnitúra váltotta, amely a Horthy-rendszer széls?jobboldali ellenzékeként már az 1930-as évek közepét?l elkötelezett híve volt a náci Németországnak.” (Varga Krisztián: A politikai rend?rség m?ködése 1944. március 19. és október 15. között.) S az áldozatokhoz tegyük hozzá Tartsay Vilmost, Bajcsy-Zsilinszky Endrét, továbbá a betiltott lapokat, például az akkor betiltott Népszavát, amely most alig gy?zi nácizni a nemzetet. Nekik is emléket állít a leend? emlékm?. Végre.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló